GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe ṣése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe ṣése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 252 — Dumineca, 15 (27) Noemvre. — 1887.

Brașovŭ, 14 Noemvre 1887.

Pretutindenĭ au făcutŭ mare sensațiă destăinuirile publicate de „National Zeitung“ din Berlinŭ și de „Kölnische Zeitung“ în ceea ce privesce convorbirea ce a avut'o Țarulŭ Alexandru III cu prințulŭ Bismark la întâlnirea din Berlinŭ în 18 Noemvre n. c.

Li se dă o mare importanță acestorŭ destăinuirĭ, deórece se crede că ele s'au făcutŭ cu scirea cancelarului germanŭ.

Țarulŭ Alexandru — ḍicŭ numitele foi — s'a plânsŭ cătră prințulŭ Bismark asupra politicei germane, care în cestiunea bulgară a fostŭ îndreptată în contra Rusiei. Bismark protestândŭ respunse, că Germania n'a făcutŭ nicĭodată nimicŭ în contra intereselorŭ ce le are Rusia în Bulgaria. Atuncĭ Țarulŭ s'a provocatŭ la mai multe depeșĭ și scrisorĭ ale prințului Bismark, alŭ cărorŭ cuprinsŭ dovedesce inimiciția Germaniei. Bismark în urma acésta a cerutŭ sĕ'i specifice cuprinsulŭ acestorŭ depeșĭ și scrisorĭ, ér Țarulŭ n'a pregetatŭ a'i comunica cancelarului germanŭ tóte cele cerute. După ce l'a ascultatŭ, cancelarulŭ germanŭ a declaratŭ categoricŭ, că documentele din vorbă suntŭ tóte născocite și falsificate, și nicĭ că au esistatŭ vreodată.

Țarulŭ audindŭ de falsificare a tăcutŭ și n'a mai ḍisŭ nimicŭ; ér după acéstă pausă principele Bismark a începutŭ sĕ se jeluiască la rêndulŭ sĕu în contra pregătirilorŭ militare, ce le face la granită ministrulŭ rusŭ de rĕsboiu Wannowski, și în contra concentrărilorŭ de trupe la granița germană și austriacă. Țarulŭ s'a arătatŭ a fi surprinsŭ de acéstă împărtășire a lui Bismark spunêndŭ că, câtŭ timpŭ a petrecutŭ la Kopenhaga, nu s'a ocupatŭ de afacerile statului și nu scie ce au făcutŭ miniștrii sĕi în absența sa, dér îndată ce va sosi la Petersburgŭ se va informa.

Țarulŭ a mai împărtășitŭ lui Bismark, că i s'a spusŭ, cumcă împĕratulŭ Wilhelm de multe orĭ nu consimte cu cancelarulŭ sĕu în cestiunĭ de-ale politicei esteriore. „Și acésta este falsŭ“, a rĕspunsŭ Bismark.

Étă pe scurtŭ cuprinsulŭ destăinuirilorŭ amintite.

După cum ni se scrie din Viena, pe acolo se crede, că istoria cu falsificarea documentelorŭ a fostŭ pusă în scenă de Bismark, pentru ca sĕ lovéscă în Orleaniștĭ, aruncândŭ în spinarea lorŭ vină d'a fi falsificatŭ depeșile și scrisorile din vorbă.

Prințului Bismarck nu-i place cum mergŭ lucrurile în Francia, nu-i place mai vêrtosŭ că sorții de isbêndă ai monarchiei orleaniste crescŭ pe ḍi ce merge și Rusia le favoriséză.

De aceea „Kölnische Zeitung“ strigă în gura mare, că falsificarea depeșilorŭ presentate Țarului derivă dela Orleaniștĭ, pe carĭ îi timbréză ca partidă a rĕsboiului europénŭ.

De ce suntŭ ei partidă rĕsboinică? Pentru că, ḍicŭ cei din Berlinŭ, Orleaniștii dorescŭ unŭ rĕsboiu europénŭ, ca sĕ pótă ajunge érășĭ la domniă în Francia, pescuindŭ în turbure.

Adevĕrulŭ este însĕ, că Bismark se teme și are cause a se teme de restabilirea monarchiei în Francia, de aceea ar face totŭ posibilulŭ sĕ pótă învrăjbi pe Țarulŭ cu Orleaniștii.

Se mai vorbesce și de unŭ procesŭ ce-lŭ va intenta Bismark unorŭ persóne influente din Germania, care arŭ fi încurcate în complotulŭ orleanistŭ. Póte că vorŭ mai fi descoperite lucrurĭ interesante în acestŭ procesŭ, décă nu se va reduce totulŭ numai la o manevră diplomatică bine alcătuită.

Serbia și Bulgaria.

Deunăḍile ni-se comunicase printr'o telegramă din Sofia scirea, că agentulŭ diplomaticŭ sêrbescŭ a fostŭ arestatŭ la ordinulŭ guvernului bulgarŭ. Scirea a fostŭ neadevĕrată, întru câtŭ nu agentulŭ diplomaticŭ, ci cavasulŭ (dorobanțulŭ) agenției sêrbescĭ a fostŭ arestatŭ. In privința acésta i se scrie din Sofia „Corresp, de l'Est“ cu data de 21 Noemvre:

„Alaltaerĭ nópte apărură patru polițiștĭ în locuința cavasului agenției sêrbescĭ din Sofia, făcură o lungă și minuțiósă revisiune și arestară pe cavasulŭ. Iusărcinatulŭ de afacerĭ sêrbŭ, d Danicĭ, trimise erĭ pe secretarulŭ sĕu, d. Bodi. la d. Stambulov ca sĕ-lŭ întrebe, ce motive au pricinuitŭ acéstă procedere necorectă. D-lŭ Stambulov rĕspunse că guvernulŭ bulgarŭ a fostŭ convinsŭ, că cavasulŭ nu mai stă în servițiile agenției sêrbescĭ, că întreține necurmatŭ legăturĭ cu emigranții bulgarĭ, că primesce sume mai marĭ de banĭ etc. D-lŭ Bodi ḍice, că cavasulŭ a ridicatŭ banii pentru agențiă dela o bancă, că e supusŭ sêrbŭ și că stă încă în servițiulŭ agentului. Dér deórece d-lŭ Bodi prin întréga întrevorbire a primitŭ impresiunea, că guvernulŭ bulgarŭ bănuesce, cumcă agenția bulgară ar sta însășĭ în atingere cu emigranții, de aceea d-lŭ Danicĭ, care e fórte consternatŭ pentru acésta, a cerutŭ dela d-lŭ Stranski, ministrulŭ bulgarŭ de esterne, printr'o aspră notă lămurirĭ în timpŭ de 24 óre«.

Aceleiașĭ foi i se scrie din Pirot, că d-lŭ Risticĭ, ministrulŭ-președinte sêrbŭ, ar fi propusŭ guvernului bulgarŭ o anchetă internațională în acéstă afacere.

Fóia sêrbă „Beogradski Dnevnik“ desminte, ce-i dreptŭ, scirea despre arestarea agentului sêrbŭ, dér atacă pe prințulŭ bulgarŭ Ferdinand și mai alesŭ pe d-lŭ Stambulovŭ, ministru-președinte bulgarŭ, pentru că au serbatŭ aniversarea, bătăliei dela Slivnița, în carĭ Bulgarii au bătutŭ pe Sêrbi. Articululŭ încheiă astfelŭ:

Acesta nu e felŭ și modŭ d'a întreține bune raporturĭ de vecinĭă și d-lŭ Stambulov prin serbarea aniversărei bătăliei dela Slivnița nu'șĭ va redobêndi popularitatea sa perdută — „*sic non itur ad astra*“.

Cum vedemŭ, Serbia și Bulgaria e ducŭ rĕu cu *amiciția*.

Programa

pentru deschiderea sesiunei ordinare a **corpurilorŭ legiuitóre române** *lu 15 Noemvre 1887.*

La órele 11 de diminéță se va celebra unŭ *Te Deum* la Mitropoliă, în presența: d-lorŭ senatorĭ și deputațĭ, d-lorŭ miniștri, înaltei curțĭ de casațiune, înalte curțĭ de compturĭ, curțilorŭ, tribunalelorŭ, corpului profesoralŭ, autoritățilorŭ administrative, militare, consiliului comunalŭ și camerei de comerțŭ.

La órele $11^1/_2$ înaltele corpurĭ și autoritățĭ se vorŭ întruni în sala ședințelorŭ Adunărei și vorŭ ocupa:

Inaltele curțĭ de casațiune și de compturĭ, tribuna a doua în drépta tribunei diplomatice.

Curțile, tribunalele corpulŭ profesoralŭ, autoritățile administrative, comunale și camera de comerțŭ, tribuna oficială.

D-nii senatorĭ vorŭ ocupa ântâiele băncĭ ale Adunărei din drépta Tronului. D-nii deputațĭ băncile din fața Tronului.

Pornirea cortegiului Regalŭ dela Palatŭ se va anunța prin 101 tunurĭ.

La órele 12 Regele, care este primitŭ la scară de cătră d-nii miniștri, va întra în sala ședințelorŭ Adunărei, precedatŭ de casa sa civilă și militară, și se va urca pe Tronŭ înconjuratŭ de d-nii miniștri. Casa civilă și militară a Regelui se așéḍă dinapoia Tronului.

Loculŭ liberŭ se ocupă de oficerii superiorĭ.

Regele, după cetirea Mesagiului de deschidere, părăsesce sala adunărei, și corpurile legiuitóre procedŭ îndată la începerea lucrărilorŭ. D-nii senatorĭ trecŭ la localulŭ Senatului.

Biletele de intrare în sala Adunărei pentru acéstă ḍi se vorŭ da d-lorŭ senatorĭ și d-lorŭ deputațĭ prin președința consiliului miniștrilorŭ.

Bilete pentru tribuna diplomatică se vorŭ da de cătră d. ministru alŭ afacerilorŭ străine, care face și invitațiune d-lorŭ representanțĭ ai Puterilorŭ străine spre a asista la acéstă solemnitate.

Biletele pentru celelalte tribune se vorŭ da prin președința consiliului de miniștri.

Ca în Asia.

Cetimŭ în „Ellenzék“ dela 24 Noemvre:

Din comuna László Szent-Iván primimŭ scire despre o chinuire revoltătóre, pe care au sĕvêrșit'o nisce gendarmĭ din Pojunŭ cu o sĕrmană copilă orfană. Locuitórei G. Ignatz din susŭ ḍisa comună 'i s'au furatŭ dintr'o odae prin ferésträ vestmintele de patŭ, și păgubașa a bănuitŭ pentru acestŭ furtŭ pe servitorea sa Susana Kulinski, care este o copilă orfană. Gendarmii, în locŭ de a o fi escortatŭ, au voitŭ s'o constringă prin torturĭ la mărturisirea faptului. Au legat'o cu lanțurĭ, au bătut'o, și legând'o fedeleșŭ, au întins'o pe pămêntŭ, și pe când unulŭ din gendarmĭ o lovea peste talpa picióreloŕ sale desculțe, pe atuncĭ celălaltŭ gendarmŭ s'a pusŭ cu genunchii pe spatele ei și apăsându-i capulŭ spre pămêntŭ, o bătea cu bâta. Acéstă miserabilă chinuire s'a sĕvîrșită în 20 l. c. Fata n'a mărturisitŭ nimicŭ. Casulŭ s'a insinuatŭ autorității competente.

SCIRILE ḌILEI.

In privința socotirei timpului de serviciu militarŭ în timpulŭ de serviciu la statŭ, ministrulŭ ungurescŭ de finanțe a adresatŭ *direcțiunilorŭ financiare* unŭ emisŭ, în care se hotărăsce, ca *la pensionărĭ* în cerculŭ lorŭ propriu de activitate, în casurĭ când nu se póte dovedi, că trecerea din serviciulŭ militarŭ în serviciulŭ statului s'a sĕvêrșitŭ directŭ și nemijlocitŭ, la mĕsurarea pensiunei se socotesce numai timpulŭ de serviciu la statŭ.

—x—

Tractările pentru încheiarea *convenției comerciale între Austro-Ungaria și Italia* se speră că se vorŭ reîncepe în curêndŭ. Greutatea încheiărei constă în faptulŭ că Italia ține la sporulŭ de vamă cuprinsŭ în tarifulŭ sĕu autonomŭ pe tortŭ și pe ață de inŭ din Austria, precum și pe unele articole economice din Ungaria.

—x—

Femeile din Czegled nu numai că au ajunsŭ sĕ decidă în tóte cestiunile politice și confesionale, ci în casurĭ când nu'șĭ potŭ valida voința fără contraḍicere, și-o validitéză cu bătaia. Dumineca trecută, comitetulŭ bisericescŭ catolicŭ a ținutŭ o ședință în afacerea alegerei ajutorului de cantorŭ. Lucrurile mergêndŭ nu după placulŭ femeilorŭ, acestea năvăliră în sala de ședințe, puseră mâna pe notarŭ, ilŭ tîrîră afară și l'ar fi sfâșiatŭ, décă nu s'ar fi putută smulge din mânile lorŭ și nu s'ar fi mântuitŭ în locuința învĕțătorului, de unde apoi fugi sărindŭ pe ferésträ. Poliția a pornitŭ cercetare; ér primarulŭ a cerutŭ dela vicespanŭ sĕ dispună a se spori provisoriu gendarmeria.

—x—

Agio vamalŭ s'a stabilitŭ pe luna Decemvre 1887 cu $24^1/_2$ procente.

—x—

Scimŭ că în unele comitate din Ungaria autoritățile politice, pentru înfrênarea multelorŭ hoții, ucidĕrĭ și totŭ feliulŭ de blăstĕmății, s'au vĕḍutŭ silite sĕ introducă legea statarie. Dér precum se vede nicĭ acéstă lege nu are destulă putere pentru a inspira teróre în locuitorĭ. Hoțiile și acum se continuă. Unŭ tinĕrŭ vagabondŭ, cu numele Lukacs, din Barcstelek, comitatulŭ Somogy, care tocmai este pusŭ sub statariu, din o certă avută cu nisce ómeni muncitorĭ, a scosŭ cuțitulŭ și pe unulŭ, Gáll György, l'a înjunghiatŭ, omorându-lŭ la momentŭ, ér pe altulŭ, alŭ căruia nume e necunoscutŭ, l'a rănitŭ atâtŭ de greu, încâtŭ nu mai e speranță sĕ scape cu viéță. Ucidĕtorulŭ s'a predatŭ de bună-voiă pe mâna gendarmilor, carĭ l'au și escortatŭ.

—x—

Universitatea săséscă, care a fostŭ întrunită în Sibiiu, și-a terminatŭ ședințele de éstŭ anŭ.

—x—

D șóra Bărsescu a jucatŭ la Burgteatrulŭ din Viena, în ḍiua de 21 Noemvre, rolulŭ principesei Eboli din „Don Carlos“ cu succesulŭ obicĭnuitŭ, ḍice »Romanulŭ«.

—x—

Cetimŭ în »Voința Națonală“: „Suntemŭ informațĭ că tractatulŭ de comerțŭ între România și Turcia ar fi fostŭ aprobatŭ de M. S. Sultanulŭ. Acestŭ actŭ internaționalŭ, de o potrivă avantagiosŭ pentru ambele puterĭ, va contribui a spori în modŭ fórte simțitorŭ relațiunile nóstre comerciale cu imperiulŭ otomanŭ“. — Proiectulŭ de convențiune comercială între România și Turcia, după cum se comunică „Corespondenței Politice«, nu conține din partea României espresa concesiune a tratamentului națiunei celei mai favorisate, ci România acordă Turciei numai posițiunile cele mai micĭ ale tarifelorŭ sale convenționale, actuale séu viitóre. Afară de acésta mai acordă Turciei tacse vamale reduse pentru 28 de posițiunĭ (materii prime de proveniență esclusivŭ turcéscă), care până acum nu erau prevĕdute în condițiune. Turcia, din parte-i, acordă României tratamentulŭ națiunei celei mai favorisate.

Au apărutŭ în editura librăriei Frații Șaraga din Iașĭ *Poesiile* logofĕtului *Costache Konache,* ediție nouă, cu mai multe scrierĭ inedite, cu biografia autorului, precum și unŭ micŭ glosariu. *Prețulŭ 6 lei.* Se află de vêndare la tóte librăriile principale din România.

Voesce și vei puté!

Țéra Bârsei, 14 Noemvre 1887.

Amŭ arătatŭ cu altă ocasiune, că mare parte din ómenii noștri, când e vorba de întreprinderea unei acțiunĭ comune pe terenulŭ naționalŭ și politicŭ românescŭ, nu încetéză a se scusa cu miseria, pe care o consideră dreptŭ perdea, în dosulŭ căreia cércă a se ascunde de sub ochii criticĭ ai ómenilorŭ generoșĭ și cu bune simțĕminte.

Nu vremŭ sĕ dicemŭ, că dór n'am fi sĕracĭ, căcĭ sĕracĭ suntemŭ cu adevĕratŭ, și poporulŭ nostru dela țéră vĕdêndŭ cu ochii sĕrăcesce, mulțămită stăpânirei unguresci, care îngrijesce sĕ-lŭ dérapene; dér chiar împrejurarea acésta, orĭ câtŭ de tristă ar fi ea, nu póte pe nimenea sĕ scuse delá împlinirea datorinței sale. Nimenea nu cere dela omulŭ sĕracŭ sĕ jertféscă capitale însemnate pentru scopurĭ filantropice românescĭ, dér fiecare din noi are dreptulŭ a pretinde, ca orĭ ce Românŭ sĕ-șĭ facă datorința față de națiunea sa. Și décă fiecare Românŭ ar fi consciu de acéstă datorință, de sigurŭ n'ar trece nicĭ una din instituțiunile nóstre de caracterŭ culturalŭ naționalŭ, fără ca sĕ nu fiă sprijinită celŭ puținŭ cu *unŭ crucerŭ* dela fiă-care sufletŭ românescŭ. Și fiindŭ că numĕrulŭ sufletelorŭ românescĭ aicĭ, în Ardealŭ, este de unŭ milionŭ și jumĕtate, ar urma ca fiă-care instituțiune românéscă din Ardealŭ, fiindŭ de o valóre mai însemnată, sĕ fiă ajutorată celŭ puținŭ cu unŭ milionŭ și jumĕtate de crucerĭ, ceea ce ar face 15,000 de florinĭ.

Aicĭ nu mai póte fi vorba de imposibilitate, căcĭ și celŭ mai din urmă văcarŭ alŭ satului este în stare a șĭ aduce pentru națiunea sa tributulŭ de unŭ crucerŭ și încă nu numai odată, ci pe ușorŭ ar putea s'o facă acésta chiar și de dece-orĭ pe anŭ. In casulŭ acesta ar trebui ca massa poporului românŭ din Ardealŭ sĕ contribue pe anŭ pentru scopurĭ culturale-naționale românescĭ de interesŭ comunŭ celŭ puținŭ de dece-orĭ 15,000 de florinĭ, va sĕ dică 150,000 de florinĭ. In realitate însĕ acésta nu se întêmplă. Abstragêndŭ dela unele instituțiunĭ românescĭ, ce i dreptŭ, și de bunŭ folosŭ pentru poporŭ, dér de caracterŭ mai multŭ séu mai puținŭ comercialŭ: Românii ardelenĭ cu toții la olaltă nu contribue pe unŭ ani întregŭ nicĭ 15,000 de florinĭ pentru scopurĭ eminamene filantropice românescĭ. Și este bătĕtorŭ la ochĭ, că în listele de colectare afli mai totŭ aceleașĭ nume; adecă din contingentulŭ totalŭ alŭ națiunei nóstre se află unŭ micŭ percentŭ, câțiva bărbațĭ generoșĭ și cu tragere de inimă, în contulŭ cărora se facŭ mai tóte colectele și la a cărora activitate se reducŭ mai tóte întreprinderile culturale-naționale. De aci provine apoi, că aceștĭ rarĭ și distinșĭ bărbațĭ îșĭ perdŭ adeseorĭ în luptă zadarnică puterile lorŭ, căcĭ orĭ câtŭ de frumóse ar fi resultatele la carĭ ajungŭ, acestea disparŭ față cu lipsurile și nevoile numérosului contingentŭ alŭ poporului românŭ.

Este prin urmare absolutŭ neescusabilŭ indiferentismulŭ unei însemnate părțĭ din inteligința nóstră, și mai vêrtosŭ din acei bărbațĭ conducĕtorĭ, carĭ stau în nemijlocită atingere cu poporulŭ și carĭ nu încetéză a se plânge mereu contra multelorŭ neajunsurĭ, fără ca ei inșișĭ sĕ concurgă cu obolulŭ lorŭ pentru sprijinirea unorŭ asemenea scopurĭ întreprinse de alții. Trebue sĕ învinovățimŭ pe asemenea bărbațĭ conducĕtorĭ cu atâtŭ mai vîrtosŭ, cu câtŭ nu ne îndoimŭ nicĭ pentru unŭ momentŭ despre marea dărnicia și bunăvointa caracteristică a poporului românŭ, care în totŭ momentulŭ ar fi gata sĕ concurgă cu obolulŭ sĕu, décă ar fi cine sĕ-lŭ însuflețéscă și sĕ-i arate însĕmnătatea scopului pentru a căruia sprijinire are sĕ concurgă.

Dér pe când nu încetămŭ a accentua cu tótă puterea cuvêntului necesitatea acestei activitățĭ comune, nu putemŭ trece cu vederea nicĭ abusulŭ ce de multe-orĭ se face la noi cu colectele. Adeseorĭ te pomenescĭ că pentru nisce întreprinderĭ cu totulŭ locale și neînsemnate, pentru cumpĕrarea unui micŭ clopotŭ la biscrica unui satŭ, de es., séu pentru ca sĕ se facă o strană pe séma cântăreților, sĕ se cumpere nisce sfite pe séma preotului și pentru alte asemenea întreprinderĭ locale și neînsemnate se face alarmă în lumea mare, se apeléză la dărnicia inimilorŭ generóse și décă unŭ asemenea apelŭ, pentru neînsĕmnătatea causei sale, rĕmâne de publicŭ nebăgatŭ în sémă, respectivii se descuragiază și, sub motivulŭ că lumea nu i sprijinesce, se retragŭ dela activitate, credêndu-se împăcațĭ în consciința lorŭ, că au „vrutŭ dér n'au pututŭ.“

Așa este! Orĭ de câte-orĭ voiesce cineva sĕ-șĭ facă merite prin sĕvêrșirea unorŭ fapte de asemenea categoriă pe spesele altora, succesulŭ este fórte problematicŭ. Este mare deosebirea între scopŭ și scopŭ, căcĭ cu totul altele trebue sĕ fiă pretensiunile când e vorba de întreprinderea unei acțiunĭ filantropice séu culturale comune, a căreia ducere la scopŭ este avisată singurŭ numai la dărnicia altora, și altcum stă lucrulŭ atuncĭ, când scopulŭ se póte ajunge și numai prin puterea brațelorŭ a însișĭ întreprindĕtorilorŭ.

Este fórte naturalŭ, că décă o comună bisericéscă mică și sĕracă, voiesce sĕ întreprindă o lucrare cu spese relative marĭ numai atuncĭ, când cuțitulŭ îi e la osŭ, ajungerea la scopŭ e fórte dificilă și adeseorĭ este silită sĕ recurgă la colectele altora. Poporulŭ n'are de datŭ florinĭ, dér are crucerĭ, și décă crucerii aceștia s'ar fi adunatŭ de timpuriu, folosindu-se tóte ocasiunile binevenite spre scopulŭ acesta, de sigurŭ fiăcare biserică românéscă ar puté sĕ aibă capitalulŭ sĕu disponibilŭ, așa ca sĕ nu mai fiă nevoită a apela pentru orice lucru bagatelŭ la dărnicia publicului. Capacitatea acésta, de a-șĭ puté forma fiă-care comună bisericéscă capitalulŭ sĕu disponibilŭ, nimenea nu póte s'o tragă la îndoială, până când locuitorii unei comune câtŭ de amărâte suntŭ în stare a da pe fiă-care anŭ sute de florinĭ pentru tutunŭ și alte sute de florinĭ pentru vinarsŭ, de carĭ nu numai că se potŭ lipsi, dér li suntŭ și în privința sanitară fórte stricăcióse.

Apoi mai dispune poporulŭ nostru de unŭ însemnatŭ capitalŭ în timpŭ. Décă capitalulŭ acelorŭ óre de lucru, pe care ilŭ jertfescŭ Dumineca și în sĕrbătorĭ în clacă pe séma „domnilorŭ« streinĭ, l'ar jertfi mai bucurosŭ pe séma bisericei, cultivândŭ câteva jugĕre de locŭ în scurtŭ timpŭ ar puté sĕ ajungă la capitale fórte considerabile, cu carĭ, décă le-ar sci administra bine și décă nu le-ar îngropa înainte de vreme în câte-o biserică afară din cale pompósă, care mai pe urmă rĕmâne gólă, în timpŭ ce poporulŭ petrece în cârciumă, s'ar puté sĕvêrși cele mai strălucite fapte pentru edificarea poporului: s'ar puté estermina prin premiurĭ chiar cele mai radicale patimĭ, prin carĭ se consumă sĕnătate și avere, s'ar puté înainta scóla și luminarea poporului, și alte nenumĕrate lucrurĭ bune.

N'amŭ vrutŭ sĕ dicemŭ prin acésta, că edificarea de bisericĭ mai frumóse și mai moderne n'ar fi unŭ lucru de totŭ frumosŭ și recomandabilŭ; dér suntemŭ contra acelora, carĭ întregŭ capitalulŭ șĭ-lŭ îngrópă în asemenea clădirĭ; îngrópeșĭ-lŭ numai jumĕtate, ér décă atâta nu este de ajunsŭ, aibă răbdare până când capitalulŭ va mai cerescŭ. Răbdare, constanță și abnegațiune ceremŭ întru tóte, și atuncĭ fără îndoiélă că descuragiarea între noi nu va avé locŭ și fia-care se va convinge despre adevĕrulŭ devisei: Voesce și vei puté!

—m.—r.—

Darurile Regelui României.

„Voinței Naționale“ i se scrie:

Domnule redactorŭ! Consiliulŭ generalŭ alŭ județului Suceava, în ședința dela 30 Octomvre curentŭ, vĕdêndŭ buna-vointă cu care Augustulŭ nostru Suveranŭ a bine-voitŭ a venì în ajutorulŭ județului prin a hărăzi materialŭ lemnosŭ, in valóre de peste 50,000 lei.

Vĕdêndŭ interesulŭ ce Maiestatea Sa pune pentru instrucțiunea publică, căcĭ, pe lângă că a reparatŭ și a îmbunătățitŭ tóte scólele de pe proprietățile Maiestăței Sale și Domeniele Corónei din acestŭ județŭ, dér apoi a înființatŭ o scólă modelŭ în comuna Mălinii, a căreia deschidere s'a celebratŭ în modŭ solemnŭ de întréga populațiune a comunei, în asistența domnului administratorŭ alŭ domenielorŭ Calenderu, sub freneticele strigărĭ de: „Trăiască Maiestatea Sa Regele, bunulŭ nostru Suveranŭ! Trăiască Maiestatea Sa Regina, mama suferindilorŭ!“

Vĕdêndŭ cu câtă bună-voință se ocupă de cultulŭ predominantŭ, reparândŭ bisericele și căutândŭ a le da tóte mijlócele posibile, pentru-ca cultulŭ divinŭ sĕ pótă fi exercitatŭ în tóte prescripțiunile sfintelorŭ canóne:

Consiliulŭ, prin aclamărĭ frenetice, a autorisatŭ pe de o parte pe domnulŭ președinte alŭ consiliului a depune personalŭ la piciórele Maiestăților Lorŭ omagiele de gratitudine pentru aceste înalte bune vointe, ér pe de alta a însărcinatŭ pe comitetulŭ permanentŭ a da în cunoscința țĕrei prin publicitate, interesulŭ ce Maiestatea Sa Regele pune pe lângă interesulŭ generalŭ, în specialŭ pentru prosperarea județului Suceava.

Fălticenĭ, 3 Noemvre 1887.

Președintele comit. permanentŭ: *P. Goroveiu.*

(18.) FOILETONU.

LOGOFĔTULŬ MATEIŬ

NOVELĂ

XVII.

La Rădița la cârciumă era numai ea acasă.

Când a datŭ cu ochii de cârcĭmărița, 'i-a venitŭ puținŭ cam greu logofĕtului, căcĭ cine se uita la Rădița, trebuia sĕ zîmbéscă și Mateiŭ necăjitŭ cum era nu putea face acésta.

Logofĕtulŭ n'a zîmbitŭ, dér pentru aceea a zîmbitŭ Rădița.

— Și așa, — dise ea făcêndŭ cu capulŭ, — ai intratŭ în grije, de nicĭ nu te mai uițĭ dreptŭ în fața omului. Grija schimbă pe omŭ și'i face inima rea, ér inima rea scurtă viéța, logofete, de aceea mai lasă încolo atâta bucluců și fă'țĭ inimă bună....; unde s'a mai vĕdutŭ ginere supĕratŭ?

Mateiŭ se făcù a nu fi băgatŭ de sémă aceste vorbe. Îi venea lui la socotélă a se arăta că n'a auditŭ ce 'i-a spusŭ Rădița și astfelŭ, fără sĕ rĕspundă, o întrebà décă a venitŭ orĭ nu mașinistulŭ Ienache, și după ce a fostŭ gata cu întrebarea intrà în casă la Rădița, îșĭ trântì pălăria pe unŭ patŭ, se puse pe scaunŭ lângă masă, și privea print'o ferestruică, ce da în drumŭ

— N'a fostŭ pe-aci, — rĕspunse Rădița și rĕmase ca pironită lângă mescióră, cu mânile în șoldurĭ, și se uita șirétă la logofĕtulŭ și îi părea bine că logofĕtulŭ este tristŭ. Scia ea ce însemnéză acésta.

Mateiŭ se uita lungŭ pe feréstră, ca omulŭ, care aștéptă pe cineva și este nerăbdătorŭ până ce vine. Deschise gémulŭ, căcĭ i-se părea că nu vede bine, și stând astfelŭ o bucată de vreme, îșĭ desbrăcà haina de pe désupra și o aruncà pe patŭ peste pălăria sa.

— Mi-e caldŭ, Rădițo..., e mare zăpușélă astă séră..., nu se clatină nicĭ măcarŭ frunzele salcâmilorŭ, așa liniște de vêntŭ este, — grăi Mateiŭ, dér ochii nu'i întórse dela feréstră.

Într'unŭ târdiu tresărì și fù cuprinsŭ de unŭ tremurŭ.

Venea Ienache, și cu tóte că'lŭ aștepta, totușĭ logofĕtului i s'a părutŭ că a sositŭ prea de timpuriu.

I-ar fi plăcutŭ sĕ mai zăbovéscă, 'i-ar fi plăcutŭ sĕ se mai afle singurŭ câte-va clipe, ca sĕ'șĭ pótă bine gândi și mĕsura vorbele, cu carĭ avea sĕ încépă, căcĭ scia că décă va sosi Ienache, va trebui să vorbéscă, și Mateiŭ avea o vorbă grea, și nicĭ elŭ nu era sigurŭ ce va eși din acea vorbă; una însă o scia de bună sémă, că adecă este hotărîtŭ în părerea lui și că nimicŭ nu este în stare sĕ'lŭ abată dela ea.

Dragostea pentru Marușa era multŭ mai mare, decâtŭ ca vorbele Rădiței și banii scutarului sĕ o pótă smulge din inima lui.

„Am făcutŭ vorbă într'unŭ césŭ rĕu“, îșĭ gândea elŭ, „căcĭ altmintrelea nu'mĭ potŭ da socotélă, de aceea ce am făcutŭ. Audĭ colo! Sĕ mĕ facŭ eu.... eu... ginere scutarului“!

Ienache intrà, aruncà o privire asupra logofĕtului, și băgà de sémă că este nĕcăjitŭ. Dete „bună séra“, dete mâna cu elŭ și se aședà pe unŭ scaunŭ lângă masă.

— Da ce, stau eu numai așa aicĭ? — întrebà Rădița, care se afla în picióre în mijloculŭ casei.

— Ad' o oca de vinŭ și ne lasă'n pace, — grăì Ienache, ér Mateiŭ se ridicà pe jumĕtate, se uità la Rădița și ar fi vrutŭ sĕ dică sĕ n'aducă vinŭ.

— Lasă... lasă, — vorbì Ienache făcêndŭ semn din ochĭ și după ce dise acestea, logofĕtulŭ Mateiŭ se lăsà érășĭ pe scaunŭ.

— Am sĕ'țĭ spunŭ o vorbă, — îșĭ deschise logofĕtulŭ gura, — atâta lucru avemŭ.... nu era de lipsă sĕ mai ceremŭ vinŭ.

— Lasă Mateiŭ, sciu eu ce ai sĕ'mĭ spui, dér nu'i bine ca unŭ ginere sĕ încépă vorba până a nu bea unŭ paharŭ de vinŭ. Sciu eu ce ai sĕ'mĭ spui. Eștĭ nerăbdătorŭ pentru mâne, fiind-că vine Ileana lui nenea Dumitru. Te cunosc eu... — adause Ienache zîmbindŭ — sciu eu că eștĭ nerăbdătorŭ, cu tóte acestea ai puțintică răbdare.

Mateiŭ voise sĕ încépă vorba, dér nu 'i-a rĕușitŭ și fiind-că nu i-a reușitŭ, inima începù a'i bate și mai tare ca până acum și'i era nĕcazŭ că a venitŭ de s'a întâlnitŭ cu Ienache.

Vinulŭ era pe masă.

Descoperirile dela Bivolarî.

Citimŭ în „Buciumulŭ Vâlcei:“

Se scie că la Bivolarî (lângă Cozia în România) s'a descoperitŭ pe véră urmele unorŭ băi romane. Acum primimŭ óre carî informaţiunî de unde reese că săpăturile carî au continuatŭ neîntreruptŭ au datŭ nisce resultate neaşteptate şi promitŭ a se face cele mai întinse descoperirî. Din causa timpului ploiosŭ şi a drumului aprópe impracticabilŭ n'am pututŭ culege date mai certe şi mai minuţióse. Până când însĕ vomŭ puté vedea prin noi înşine aceste descoperirî cu tóte impedicările ce nî-se face ca-i dreptŭ, dămŭ aci în resumatŭ ceea ce ni s'a relatatŭ de corespondentulŭ nostru.

Aceste băi romane au descoperite la Bivolarî, au luat dimensiunî grandióse. S'au desvelitŭ până acum peste 20 camere pardosite cu cărămiḑî şi cimentă, carî formau camerile de băi; parte unde se făcéu băile în basinurî, parte avêndŭ pilierî de cărămiḑî superpuse şi pe care se aflau aşeḑate paturî unde Romanii luau băile de aburŭ. Afară de acésta s'a descoperitŭ şi o vână grósă de apă termală cam de 31 grade centigrade.

S'a mai găsitŭ şi unŭ numĕrŭ imensŭ de vase antice cu figurî în o teracotă superbă, mon de arme de diferite forme ca securî, lăncî etc. In fine două petre marî de formă romboidală cu inscripţiunî. Depe una din ele amŭ pututŭ căpĕta următórea inscripţiune, pe care o transcriemŭ întocmai.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PART.
FIL. DIVI. NERVA. NEP. TRAIANO.
HADRIANO. AVG. P. M. T. R. POT.
XXII. COS. III. P. P. I. VRIS. AG.
(Nedescifrabilŭ) P. PROC. AVG.

Mesagiulŭ tronului gerrmanŭ.

Joi în 24 Noemvre n. s'a deschisŭ Reichstagulŭ germanŭ. In discursulŭ tronului se ḑice între altele:

Nu numai împĕratulŭ, ci şi confederaţii sĕi şi întregŭ poporulŭ germanŭ e îngrijatŭ de *suferinţa prinţului de corónă*. Pentru inlăturarea periculului ameninţătorŭ se folosesce tótă sciinţa şi arta omenéscă.

Bugetulŭ arată o *îmbunătăţire a situaţiunei financiare,* prin cruţare şi prin ştergerea unorŭ cheltuelî ce se potŭ amâna. Cu escedentulŭ anului viitorŭ de aprópe 50 milióne se vorŭ îmbunătăţi lefurile persónelorŭ din serviţiulŭ statului şi se vorŭ ajutora vĕduvele şi orfanii oficerilorŭ şi funcţionarilorŭ. Proiectulŭ de lege respectivŭ se lucréză deja.

Cu tóte astea, isvorulŭ celŭ mai principalŭ alŭ bunei-stărî economice, agricultura nóstră, este ameninţată, mai alesŭ cerealele, din causa cerealelorŭ străine ce se producŭ mai eftinŭ, şi aşa e ameninţatŭ şi ţĕranulŭ germanŭ. Vămile esistente pe cereale nu suntŭ în stare a întêmpina rĕulŭ, decî *s'au luatŭ în vedere nouĕ sporirî a vămilorŭ peĭ cereale de cătră guvernele confederate* şi se va presenta unŭ proiectŭ de lege în acestŭ sensŭ.

Ingrijirea împĕratului şi a guvernelorŭ confederate e necurmatŭ îndreptată spre desvoltarea mai departe a instituţiunei *armatei,* a cărei sporire o va dispune unŭ proiectŭ de lege privitorŭ la landwehrŭ şi landsturmŭ (miliţiile şi gloatele).

Unŭ altŭ proiectŭ de lege pentru *lucrătorii bĕtrânî şi invaliḑî,* ce se va presenta totŭ în acéstă sesiune, va fi o nouă garanţiă pentru întărirea păcii sociale şi a puterii naţionale de lucru.

Se va mai presenta unŭ proiectŭ de lege, care sĕ reguleze raporturile *associaţiunilorŭ libere* (de câştigŭ şi economia) şi sĕ facă posibilă formarea de associaţiunî cu îndatorirî restrînse ale membrilorŭ, căcî îndatoririle deopotrivă cum e până acum, împedecă formarea de associaţiunî.

In fine unŭ altŭ proiectŭ de lege va regula comerţulŭ cu vinŭ în privinţa sanitară, deórece aplicarea legii *asupra mijlócelorŭ de nutrimentŭ* întêmpină în praxa greutăţî.

Espirarea apropiată a *tractatului nostru de comerţŭ cu Austro-Ungaria* atrage deplina atenţiune a confederaţilorŭ. Guvernele confederate nu potŭ tăinui *greutăţile ce stau în cale unei resolvărî satisfăcĕtóre a acestei cestiunî,* dér speră, că se va prelungi tractatulŭ esistentŭ de comerţŭ şi astfelŭ se va înlătura eventualitatea unei stărî fără tractatŭ. Se vorŭ presenta, spre a se lua unŭ conclusŭ, şi tractatele comerciale cu unele state americane.

Politica esternă a împĕratului îşî dă cu succesŭ silinţa a întări *pacea Europei,* a cărei susţinere e o problemă a aceleia, cultivândŭ *raporturile amicale cu tóte puterile,* prin tractate şi prin alianţe, cu scopŭ d'a se evita periculele rĕsboiului şi de a întêmpina în comunŭ atacurile nedrepte. Imperiulŭ germanŭ n'are tendinţe agresive şi nicî trebuinţe, care sĕ pótă fi satisfăcute prin rĕsbóie victorióse. Inclinarea necreştinéscă d'a năvăli asupra popórelorŭ vecine e streină caracterului germanŭ şi atâtŭ constituţiunea, câtŭ şi instituţiunile armatei imperiului nu ţintescŭ a turbura pacea vecinilorŭ noştri prin atacurî volnice, ci pentru a ne apĕra de acestea şi a ne apĕra independenţa nóstră suntemŭ tarî şi vremŭ cu ajutorulŭ lui Dumneḑeu sĕ devenimŭ aşa de tarî, încâtŭ sĕ putemŭ privi liniştiţî în faţa orîcărui periculŭ.

Apelŭ.

Indemnatŭ fiindŭ din fórte multe părţî a scóte la lumină cântecile populare şi totodată a le arangia şi pentru Piano-forte, pre carî le adunŭ acum de unŭ şirŭ de anî, n'am găsitŭ altă cale mai bună şi mai favorabilă scopului a le putea lăţi câtŭ mai multŭ, decâtŭ pre cea ḑiaristică, şi aşa m'am decisŭ a eaa unŭ ḑiarŭ musicalŭ sub numele

„Musa Română“.

Acestŭ ḑiarŭ îşî are de scopŭ, pre lângă rĕspândirea cântecelorŭ populare naţionale, a astupa şi lacuna atâtŭ de simţită la publiculŭ nostru musicalŭ, mai cu sémă la arangiarea de concerte, serate musicale etc., neavêndŭ pentru astfelŭ de ocasiunî piese românescî acomodate, şi îşî ia ca directivă a delătura acestŭ golŭ, prin aceea că publică piese de salonŭ şi de concerte, lucrate din cântece populare, uşurândŭ astfelŭ orîcărui pianistŭ de a puté alege şi esecuta la ocasiunî şi piese românescî.

„Musa Română“ va apărea cu începutulŭ lui Ianuarie st. v. 1888 în fiecare lună odată, în cuartŭ mare, pe hârtiă grósă şi frumósă, şi va conţine fiecare broşură două cóle tiparŭ de note frumosŭ imprimate. Programa fóiei va fi cam de următorulŭ cuprinsŭ:

a) Cântece şi horî populare arangiate pentru pianŭ.

b) Piese de salonŭ, din cântece populare, arangiate pentru pianŭ, în formă de: Fantasii, Capriciurî, Rapsodii, Concerte etc.

c) Cântece populare şi originale pentru voce cu acompaniamentŭ de pianŭ.

d) Piese de danţŭ pentru pianŭ pre 2 şi 4 mânî.

e) Cântece bisericescî arangiate pentru corŭ bărbătescŭ (partitură).

f) Piese românescî pentru Violină şi Flaută, cu acompaniamentŭ de pianŭ.

Partea literară de pe faţa primă şi ultimă a fóiei va avea următorulŭ conţinutŭ: biografii ale musicilorŭ străinî şi românî, articolî, notiţe, cronice, poesii poporare etc.

Preţulŭ abonamentului: pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 florinî.

România şi străinătate: pe unŭ anŭ 30 francî, pe şése lunî 15 francî, pe trei lunî 7 fr. 50 banî.

Iacobŭ Mureşianu,
profesorŭ de musică.

„Stim. Domnî, Dómne şi Domnişóre, carî vorŭ primi acestŭ apelŭ, suntŭ rugaţî a'lŭ face cunoscutŭ mai departe, a colecta abonenţî şi a grăbi cu trimiterea listei celŭ multŭ până la *28/16 Decemvre 1887* sub adressa: *Iacobŭ Mureşianu* profesorŭ în *Blaşiu* (Balàzsfalva), de órece din causa speselorŭ marî, fóia se va tipări numai în atâtea esemplare câţî abonaţî vorŭ fi prenotaţî“.

Convocare. Membrii *Despărţĕmêntului I alŭ »Reuniunei învĕţătorilorŭ rom. gr. or. din Districtulŭ alŭ X-lea Braşovŭ“* suntŭ invitaţî prin acésta a lua parte la adunarea sa generală, ce se va ţiné *Duminecă 22 Noemvre* (4 Decemvre) a. c. în sala hotelului *„La Sóre“* în Satulungŭ.

Obiectele de pertractare vorŭ fi:

1. Deschiderea şedinţei prin presidiu la 10 óre înainte de ameḑŭ.

2. Constituirea Despărţĕmêntului pe unŭ periodŭ nou de 3 anî

3. Tractatŭ din albinăritŭ: *Coşniţa (târna) de Dzierzon şi viaţa albinei de G. Moianŭ.*

4. Statorirea condiţiunilorŭ concursului asupra premiului donatŭ de parochulŭ *Victorŭ Popea* din Satulungŭ pentru elaborarea temei de cuprinsulŭ: Ce este învĕţătorulŭ? Chemarea cea înaltă a lui şi stima ce i se cuvine din partea omenimei.

5. Consultărî asupra temelorŭ ce ară fi de desbătutŭ în proxima adunare generală a Despărţĕmêntului.

6. Statorirea locului pentru ţinerea viitórei adunărî generale a Despărţĕmêntului.

7. Propunerî de sine stătătóre.

NB. Alte învitărî speciale afară de acésta nu se vorŭ mai face.

Satulungŭ, 12/24 Noemvre 1887.

I. Dorca, preşedinte. *I. Dariu,* not. ad hoc.

DIVERSE.

Statu-majorŭ englezŭ. — Cetimŭ în „Curierulŭ Londrei“: Ilustrulŭ americanŭ Artemus Ward, organisândŭ într'o ḑi unŭ regimentŭ pentru a pleca în rĕsboiu, dete tuturorŭ titlulŭ de maiorŭ generalŭ pentru a preveni gelosiele. Ducele de Cambridge, comandantulŭ şefŭ alŭ armatei engleze, pare a urma acelaşî principiu décă este sĕ judecămŭ după următorulŭ tablou comparatŭ cu lista ofiţerilorŭ din armata activă germană care a apărutŭ. După acestŭ documentŭ oficialŭ suntŭ pentru massa enormă de ómenî carî compunŭ armata germană 2 feldmareşalî, principele imperialŭ şi contele de Molke, 59 generalî, 76 locotenenţî-generalî, 117 maiorî-generalî, 216 colonelî, 210 locotenenţî-colonelî, 906 maiorî. Pe d'altă parte, minuscula armată engleză nu numĕră mai puţinŭ de 6 feld mareşalî, 41 generalî, 157 locotenenţî generalî. 183 maiorî-generalî, 800 colonelî, 450 locotenenţî colonelî, 1150 maiorî. Pe lângă acésta se mai adaugŭ 400 generalî în retragere carî primescŭ jumĕtate din soldă. Anglia se póte decî lăuda că are mai mulţî ofiţerî în armata ei activă decâtŭ ómenî în brigada gardei. Armata germană n'are decâtŭ unŭ streinŭ pe lista generalilorŭ, pe ducele d'Edimburg, ataşatŭ la corpulŭ de armată din Thuring, ca moştenitorŭ alŭ ducelui de Saxe-Coburg. Anglia este mai ospitalieră; în adevĕrŭ, armata ei numĕră, printre ofiţerii sĕi, numele principilorŭ Christian, Eduard de Saxe-Coburg, pe ducele de Cumberland, fără a mai socoti pe principii carî suntŭ pe jumĕtate englezî prin simplulŭ faptŭ alŭ căsătoriei lorŭ cu principese engleze.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Muresiann.

Ienache turnà în pahare, îmbià unulŭ lui Mateiŭ şi ḑicêndu'i „sĕ fiă într'unŭ césŭ bunŭ!“ golì paharulŭ, dete mâna cu logofĕtulŭ, îşî şterse mustăţile, şi'şî scóse tabacherea sĕ'şî facă o ţigară.

— Te cunoscŭ eu..., — începù Ienache, — eşti nerăbdătorŭ, — ḑise elŭ zîmbiudŭ şi'şî rĕsucia ţigara ce o avea în mână.

Mateiŭ era fără inimă şi câtŭ a pornitŭ de hotărîtŭ când a pornitŭ la cârciumă, atâtŭ era acum de fără curajŭ. Scóse şi elŭ tabacherea, o întórse pe amêndouĕ părţile, o deschise, o puse pe masă şi cerù lui Ienache o ţigară.

— Este calitatea a doua, — urmà Ienache.

— D'ala fumezŭ şi eu, — grăì Mateiŭ luândŭ tabacherea maşiniştului.

— Ienache, — începù Mateiŭ uitându-se dreptŭ în ochii pretinului sĕu, — am sĕ-ţî spunŭ o vorbă..... vorbă mare ce'mî stă pe sufletŭ şi mĕ apasă ca o peatră de móră. Ienache...

— Sĕ mai bemŭ unŭ păharŭ, — îlŭ curmă Ienache şi astfelŭ logofĕtulŭ Mateiŭ a doua óră a fostŭ întreruptŭ şi'i era ciudă, şi par'că îşî perduse gustulŭ de a mai vorbi. Era sĕ se scóle sĕ plece, dér scia că are sĕ trécă prin cârciuma Rădiţei şi că drăcósa de Rădiţa are sĕ'lŭ întrebe unde se duce.

Ii era ciudă că se afla în cârciumă şi că n'a rĕmasŭ la otacŭ

Dupĕ ce bĕură alŭ doilea paharŭ, începù sĕ vorbéscă Ienache:

— Mĕi Mateiŭ, — se adresà maşinistulŭ, — eu sciu ce ai tu. Te vĕdŭ puţinŭ cam tristŭ şi asta vreai sĕ mî-o spui. E de prisosŭ. Totŭ omulŭ înainte de unŭ aşa pasŭ, cum este cununia, trebue sĕ fiă îngrijatŭ. Nicî că se póte altmintrelea. Mi-aducŭ aminte de când m'am însuratŭ eu......şi 'ţî dau şi ţie tótă dreptatea. Este o grije, scii... — ḑise sbârcindŭ din nasŭ, — care se preface cu timpulŭ în voie bună, în chefŭ şi veselià. Aşa'i dragostea, aşa se începe şi apoi se sfêrşesce cu voe bună. — Da sĕ te întrebŭ eu altceva. Mâne vine nenea Dumitru cu fata, n'ar fi bine sĕ-i eşimŭ înnainte până la Ialomiţa, sĕ mergemŭ călărî, eu, tu şi logofĕtulŭ Nicolai? — Da ce Dumneḑeu, logofete Mateiŭ, n'ai avutŭ o cămaşe spălată? — întrebà Ienache mirându-se.

Mateiŭ a ascultatŭ cele spuse şi n'a ḑisŭ nimicŭ.

Când i-a amintitŭ de cămaşe, şi-a mutatŭ piciorul dreptŭ mai spre înainte şi cu călcâiulŭ rîcăia josŭ în lutŭ şi se uita la Ienache, ca unulŭ ce se simţea vinovatŭ. A statŭ o bucată de vreme astfelŭ şi în cele din urmă a rĕspunsŭ:

— Am cămaşă.... dér e bună şi acésta, — completă rĕspunsulŭ, îşî trase piciorulŭ la locŭ, şi cum a ḑisŭ aceste vorbe, prinse inimă.

— Aşa veḑî, — grăì Ienache, — dér nu posomorîtŭ ca până acum. Ei...ce ḑicî... sĕ eşimŭ mâne la Ialomiţa?

— Vom vedea! — rĕspunse scurtŭ Mateiŭ făcênd unŭ gestŭ cu amêndouĕ sprâncenele.

— Ce vomŭ vedea? — întrebà repede maşinistulŭ. — Lucrulŭ este ca şi văḑutŭ. Aşa se cuvine, aşa trebue sĕ facemŭ.

— Ba nu se cuvine aşa, — grăì Mateiŭ, se sculă dela masă, făcù doi, trei paşî prin odae, se întórse la feréstră şi o închise. I se părea că este cineva care'lŭ aude, şi nu'i plăcea sĕ scie lumea ce vorbesce.

Ienache se uita cu ochii căscaţî la Mateiŭ.

— Mâne vine..., — vrù sĕ vorbéscă, dér logofĕtulŭ îi tăià vorba.

— Mâne sĕ nu vină..., sĕ nu vină nicî odată! — repetà Mateiŭ şi făcù nisce ochî aşa de scânteietorî, încâtŭ Ienache se luà de gândurî. — Sĕ nu mai vină. căcî eu nu mĕ însorŭ, — grăì Mateiŭ, — şi de ar fi sĕ fiă orî şi ce, sĕ scii Ienache, că eu.... nu mĕ însorŭ! — gătà logofĕtulŭ şi stetea ţépĕnŭ înaintea maşinistului. Ilŭ privì cu o faţă drăgălaşe, îşî puse mâna peste mâna lui şi ḑise: — Nu mĕ însorŭ, căcî de dragulŭ tĕu nu facŭ nimicŭ...şi nicî de dragulŭ nimenui.., — adause Matei apĕsatŭ. — Nu, Ienache, — continuà logofĕtulŭ, — eu mĕ 'nsorŭ pentru mine, nu mĕ 'nsorŭ pentru alţii.

— Ai nebunitŭ Mateiŭ? Cum sĕ facî una ca asta? Omulŭ ăla.. îşî aduce mâne fata. Ce o sĕ ḑică satulŭ, ce o sĕ ḑică nenea Dumitru, ce o sĕ ḑică boerii? — grăì Ienache îngrijatŭ. (Va urma.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 25 Noemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	98 40
Rentă de hârtiă 5%	98.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	125 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 50
Bonurĭ rurale ungare	104.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.30
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 25
Bonurĭ rurale transilvane	104 60
Bonurĭ croato-slavone	104 25
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.80
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă	81 20
Renta de arg. austr.	82.40
Renta de aurŭ austr.	111 85
Losurile din 1860	134.90
Acţiunile băncei austro-ungare	887.—
Act. băncei de creditŭ ung.	285.—
Act. băncei de creditŭ austr.	278.10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	125 25

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 11 Noemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93½	9?½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 26 Noemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.58	Vênd.	8.61
Argint românesc	»	8.53	»	8.57
Napoleon-d'orĭ	»	9.89	»	9.95
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.25
Imperialĭ	»	10.20	»	10.26
Galbenĭ	»	5.89	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	100.—	»	111.½
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.